

Dog skal Indførselstolden kunne forhøjes med et Beløb, der svarer til de Omkostninger, der ved Afkøbsystemet paaføres de indenlandske Produkter.

Art. 9.

Varer, som ikke ere af dansk Oprindelse, og som fra dette Rige indføres til Spanien enten ad Landvejen eller ad Søvejen, skulle ikke kunne undergives højere surtaxe end den, der paahviler Varer af samme Slags, som ad anden Vej end den direkte indføres til Spanien fra ethvert andet europæisk Land med spansk Fartøj.

Danmark forbeholder sig paa sin Side Ret til at belægge Varer, som ikke ere af spansk Oprindelse, og som fra Spanien indføres til Danmark enten ad Landvejen eller Søvejen med surtaxe svarende til den, der i Spanien maatte blive bragt til Anvendelse paa Indførsel, som finder Sted ad anden Vej end den direkte.

Art. 10.

Naar en af de Høje kontraherende Parters Skibe ankomme til eller udgaa fra den anden Parts Havne i Ballast eller med Ladning, skulle de uden Hensyn til Stedet, hvorfra de ere affejlede, eller hvortil de ere bestemte, i alle Henseender behandles lige med Landets egne Skibe. Saavel ved Ankomsten som under Opholdet og ved Afreisen have de ikke at betale andre eller højere Fyr-, Skibs-, Gods-, Havne-, Bugjerings-, Karantæne- eller andre Skibet selv paahvilende Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, og hvad enten de oppebæres paa Statens Vegne eller af offentlige Embedsmænd, Kommuner eller Korporationer af en eller anden Art, end dem, der afkræves Landets egne Skibe. Hvad angaar Skibenes Fortøjning, Ladning og Losning i Havnene, paa Neden, i Inderhavnene og Havnebasstuerne og overhovedet med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som Koffardiskibe, deres Besætninger og deres Ladninger kunne være underkastede, er det vedtaget, at der ikke skal tilstaa Skibe, der fare under den ene af de kontraherende Parters Flag, noget Privilegium eller nogen Gunst, som ikke ligeledes skal tilstaa den anden Parts Skibe, da det er de to kontraherende Parters Villie, at oglaa i denne Henseende deres Skibe skulle behandles paa fuldkommen lige Fod.

Art. 11.

Bestemmelserne i nærværende Konvention finde ikke Anvendelse paa, hvad der vedrører Kystfarten eller Fiskeriet paa hver af de Høje kontraherende Parters Soterritorium. Smidlertid kunne enhver af de kontraherende Parters Skibe, som indkomme i en af den anden Parts Havne, og som der kun maatte ønske at udløse en Del af deres Ladning, for saa vidt de holde sig vedkommende Lands Love og Anordninger efterrettelige, beholde den Del af Ladningen om Bord, som maatte være bestemt til en anden Havn enten i samme eller i et andet Land, og genudføre den uden at være nødt til at betale andre eller højere Afgifter, end Fartøjer under Landets eget Flag erlægge i lignende Tilfælde. Ligeledes er det vedtaget, at de samme Skibe kunne begynde at indtage deres Ladning i en Havn og fortsætte dermed i en anden Havn eller flere andre Havne i samme Land eller der komplementere deres Ladning, uden at være nødt til at betale andre Afgifter, end Landets egne Fartøjer.

Art. 12.

Fritagne for Tonnage- og Ekspeditions-Afgifter i hver af de Høje kontraherende Parters Havne ere:

1. Skibe, som efter at være indkomne i Ballast fra hvilket som helst Sted atter affejle i Ballast;
2. Skibe, der komme fra en eller flere Havne i samme Land, naar de godtgøre allerede at have erlagt disse Afgifter;
3. Skibe, som efter at være indkomne med Ladning i en Havn enten frivillig eller paa Grund af Haveri atter affejle derfra uden at have foretaget nogen Handelsforretning.

Som Handelsforretninger skal i Havaritilfælde ikke anses Varers Udskibning og Genindladning, der foretages, for at Skibet kan blive istandsat, deres Oversførelse om Bord paa et andet Skib i Tilfælde af, at det første er blevet usødygtigt, de nødvendige Udgifter til Besætningens Forhøjning og Salget af havareerede Varer, naar vedkommende Toldbestyrelse dertil har givet Bemyndigelse.